

ודישן אלה אלופי הזרי בני שעיר בארץ אדום
 ויהיו בני לושן זרי והימם ואזות לושן תמנען ואלה
 בני שובל עקון ומנחת ועיבל שפו ואום ואלה בני
 צבעון ואיה ועלה הוא עלה אשר מצא את הימם
 במדבר ברעתו את הזמרים לצבעון אביו ואלה
 בני עלה דשן ואהליבמה בת עלה ואלה בני דישן
 זמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה בני אשר בלחן ויעון
 ועקן אלה בני דישן עון וארן אלה אלופי הזרי
 ארוף לושן ארוף שובל ארוף צבעון ארוף עלה
 ארוף דשן ארוף אשר ארוף דישן אלה אלופי
 הזרי לאלפיהם בארץ שעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
 מלך לבני ישראל וימלך באדום בלען בן בעור
 ושם עירו דנהבה וימת בלען וימלך תזרתיו יובב
 בן ארז מבצרה וימת יובב וימלך תזרתיו חשם
 מארץ התימני וימת חשם וימלך תזרתיו הדד בן
 בוד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית
 וימת הדד וימלך תזרתיו שמלה ממשרקה וימת
 שמלה וימלך תזרתיו שאול מרחבות הנזר וימת
 שאול וימלך תזרתיו בעל זנף בן עכבור וימת
 בעל זנף בן עכבור וימלך תזרתיו הדר ושם
 עירו פלו ושם אשתו מהיטבאל בת משרד בת
 מי אהב ואלה שמורת אלופי עשו למשפוחתם
 למקמתם בשמתם ארוף תמנען ארוף עלה ארוף
 יתת ארוף אהליבמה ארוף אלה ארוף פילן ארוף
 קנן ארוף תימן ארוף מבצר ארוף מגדיאל ארוף
 עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אדום
 הוא עשו אבי אדום

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה
 תלדות יעקב יוסף בן שבט עשרה שנה היה רעה
 את אחיו בצאן והוא לער את בני בלהה ואת בני
 זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
 אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
 אקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי
 אתו אהב אביהם מכל אחיו וישאנו אתו ולא יכלו
 דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו
 עוד שנה אתו ויאמר אליהם שמעו לא הזכרם
 הנה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים
 בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם לצבור והנה
 תסבילה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי ויאמרו
 לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנה אתו על חלמתי ועל דברי

ויחלם עוֹד חלום אחר ויספר אתו לאזוֹי ויאמר
הֲלֹה חלמתי חלום עוֹד והֲלֹה השמש והירח ואחֹד
עָשָׂר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל
אזוֹי וילָעָר בּוֹ אביו ויאמר לוֹ מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא לבוא אֵלַי ואמך ואזיך להשתחוות
לך ארצה ויקָנְאוּ בּוֹ אזוֹי ואביו שלמר את הדבר
ויילכו אזוֹי לרעות את צֵאֵן אביהם בשכם ויאמר
ישׂראֵל אל יוסף הלוֹא אזיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לוֹ הֲלֹנִי ויאמר לוֹ לך לֹא
ראה את שלום אזיך ואת שלום הצֵאֵן והשיבני
דבר וישלחוּו מעמק חברון ויבא שכם וימצאוּ
איש והֲלֹה תלה בשדה וישאלוּו האיש לאמר
מה תבקש ויאמר את אזוֹי אֲנִי מבקש והגידוּו
לֹא לוֹ איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי
שמעתי אמרים לכה דתילה וילך יוסף אחר אזוֹי
וימצאם בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקָרְבוּ
אליהם ויתכלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אזוֹי
הֲלֹה בעל החלמות הלזה בא ועתה לכו ונחרגוּו
ונשליכוּו באזד הברות ואמרנוֹו זזה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתיו וישמע ראובן ויצללוּו
מידם ויאמר לא נכנוֹו נפש ויאמר אליהם ראובן
אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחוּו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו והי כאשר בא יוסף אל אזוֹי
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו ויקחוּו וישלכו אתו הברה והבור רק
איך בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עליהם ויראו
והֲלֹה ארזות ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה
ויאמר יהודה אל אזוֹי מה בצע כי נהרג את אזוֹי
וכסילו את דמו לכו ונמכרו לישמעאלים וידנו אל
תהי בו כי אזוֹינוֹו בשרנוֹו הוא וישמעוּו אזוֹי ועברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
כסף ויביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל
הבור והֲלֹה איך יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב
אל אזוֹי ויאמר הילד איננוֹו ואני אנה אֵלַי בא ויקחוּו
את כתנת יוסף וישחטו שליר עניים ויטבלו ארז
הכתנת בדם וישלחוּו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת מצאנוֹו הכר לֹא הכתנת בנך
הוא אם לא וכירה ויאמר כתנת בני זזה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו

וישם שלק במתליו ויהאכל על כל בלנו ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנוזמו וימאן להתנזחם
ויאמר כי ארד אל בני אכל שאלה ויבך אתו
אביו והמדלים מכרו אתו אל מצרים לפוט'פר
סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אביו וישל על
איש ערלמי ושמו זירה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שועל ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא
את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו
שלה והיה בכניב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה
לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימתו יהוה ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אביו ושחית ארצה לבלתי נתן זרע לאביו
וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אבך ער
לגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאביו
ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת
בת שועל אשת יהודה וילחם יהודה ויעל על גג
צאנו הוא וזירה רעהו הערלמי תמנתה ולגד לתמר
לאמר הנה זמירך עלה תמנתה לגד צאנו ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעקי ותתעלה ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה וישל אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי ויאמר אנכי
אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון
על שלחך ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר זותמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר צעקי
מעליה ותלכש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העזים ביד רעהו הערלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא מצאה וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישל אל יהודה ויאמר לא
מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוץ הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה ויהי כמשלש
חדשים ולגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך

וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאנוהו ותשרף
 הוא מוצאת והיא שלחה אל זמיה לאמר לאיש
 אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר לא לבני
 הזנות והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה
 ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלח
 בני ולא יסף עוד לדעתה ויהי בעת לדתה והנה
 תאומים בבעלה ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
 ותקשר על ידו שלי לאמר זה יצא ראשונה ויהי
 כמשליב ידו והנה יצא אזו ותאמר מה פריצת עליו
 פרוץ ויקרא שמו פרוץ ואחר יצא אזו אשר על
 ידו השלי ויקרא שמו ארוץ ויוסף
 הורד מצרימה ויקנהו פטיפר סריס פרעה שר
 הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
 הורדהו שמה ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
 ויהי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי יהוה ארנו
 וכל אשר הוא עשה יהוה מצליחו בידו וימצא
 יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו על ביתו וכל
 יש לו נתן בידו ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
 כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל
 יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
 ובשדה ויעצב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
 אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
 יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הדברים
 האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
 ותאמר שכבה עמי ויאמר אל אשת אדניו
 הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
 נתן בידו איננו גדול בבית הנה ממני ולא זשך
 ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשרנו ואיך
 אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ויהי
 כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
 אצלה להיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
 לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית
 ותתפשטו בגדו לאמר שכבה עמי ויעצב בגדו
 בידה וינס ויצא החוצה ויהי כראותה כי עצב בגדו
 בידה וינס החוצה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר
 להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחוק
 בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול ויהי
 כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעצב בגדו אצלי
 וינס ויצא החוצה ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו
 אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא
 אלי העצב העברי אשר הבאת לנו לצחוק בי ויהי
 כהרימי קולי ואקרא ויעצב בגדו אצלי וינס החוצה

ויהי כשמעו אדוני את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחזר אפו ויקדו אדוני יוסף אתו וירתוהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר ויהי יתוה את יוסף ויטל אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר ויתן שר בית הסהר בידו יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יתוה אתו ואשר הוא עשה יתוה מצליחו

ויהי אחר הדברים האלה זוטאו משקד מלך מצרים והאפה לאדניוהם למלך מצרים ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרונו חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והלם לעפים וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדוניו לאמר מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתנו ויאמר אלהם יוסף הלווא לאלהים פתרנים ספרו לא לי ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני ובגפן שלשה עשר יגם והוא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו והשיבך על כנך ותת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך ועשית לא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתני מאומה כי שמו אתי בזור וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי זרי על ראשי ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפרה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי ועץ יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו מעליוך

ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך
מלך ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו
וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס
על כף פרעה ואת שר האפים תלה כאשר
פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחו

ויהי מקץ שלשתים ימים ופרעה חלם והנה עמוד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריא את בשר ותרעילה באזו והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריא את ויקץ פרעה
ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אזו בריאות וטבות והנה שבע שבלים דקות
ושדופת קדים צמחות אחריהן ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
ויקץ פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעל רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר
אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חלמי אני מזכיר היום פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים
אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום בלילה אזו
אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו ושם ארנו
לער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר
לנו את חלמתנו איש כחלמו פתר ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריגו מן הבור
ויגלו ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני
שומעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו ויעץ
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יעלה את
שרים פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמוד על שפת היאר והנה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעילה באזו
והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דקות
ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות חרקות
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות